

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B5-3CbZm/404/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515210355
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Brehovský
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2024:1515210355.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III v konaní pred sudcom JUDr. Matúšom Brehovským v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: Maroš Bračok - ONE.NET, s miestom podnikania Z. Fábryho 1248/47, Kráľovský Chlmec, IČO: 41 604 270, zastúpenému JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom Urbánkova 1562/6, Košice, o zaplatenie 3.474,90 eura s príslušenstvom zo zmenky, takto

rozhodol:

- Zmenkový platobný rozkaz Okresného súd Bratislava V z 18. augusta 2015, č.k. 3CbZm/404/2015-10, v časti zmenkovej sumy 3.474,90 eura, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 3.474,90 eura od 7. apríla 2015 do zaplatenia, zmenkovej odmeny 11,58 eura a náhrady trov konania vo výške 812,28 eura zrušuje.
- Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania o námietskach v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

- Žalobou doručenou tunajšiemu súdu 6. mája 2015 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zmenkovým platobným rozkazom na zaplatenie zmenkovej sumy 5.553,90 eura spolu so 6% ročným úrokom z uvedenej zmenkovej sumy od 7. apríla 2015 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 18,51 eura a na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je majiteľom zmenky, ktorú žalovaný vystavil 15. januára 2014 v Michalovciach na rad žalobcu, s doložkou „bez protestu“. Na zmenku nebolo žalovaným doposiaľ nič splatené.
- Zmenkovým platobným rozkazom z 18. augusta 2015, č. k. 3CbZm/404/2015-10, súd žalobe vyhovel.
- Proti zmenkovému platobnému rozkazu podal žalovaný včas námietky, ktoré odôvodnil tým, že finančné prostriedky v danom prípade boli poskytnuté na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania či podnikania. Žalovanému bola predložená zo strany žalobcu zmluva o úvere, ktorá svojou povahou a účelom vylučovala použitie zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný nepoužil finančné prostriedky na podnikanie a medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský vzťah. Zdôraznil, že veriteľ je tým účastníkom konania, ktorý musí preukazovať, že úver poskytol žalovanému ako podnikateľovi - živnostníkovi na jeho podnikanie a nie na osobné účely. Podľa jeho názoru žalobca postupoval s hrubou nebanalivosťou, ak predložil spotrebiteľovi formulár zmluvy o úvere, ktorým vylúčil aplikáciu zákona č. 129/2010 Z.z. Do pozornosti súdu dal rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/84/2011, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 1930/11 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/70/2010. Ďalej poukázal na to, že v zmysle zmluvy o úvere sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 4.158 eur, pričom na účet mu poukázal sumu 2.000 eur, teda žalobca inkasuje už prvý deň odmenu 107,9% (2.158 eur). Ak ide o zmluvnú odmenu v rozsahu 107,9%, táto vybočuje

z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov. Odplata za poskytnutý úver je neprimeraná a neplatná. Pokiaľ dohoda o odplate je neplatná, úverová zmluva stráca svoje opodstatnenie a zmluva je neplatná. Zdôraznil tiež, že nie je možné odčleňovať zmenu od noriem spotrebiteľského práva, teda ak je táto vydaná v rozpore so zákonom, v danom prípade so zákonom o spotrebiteľskom úvere, potom je neplatná v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej tiež „OZ“). Vzniesol tiež námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava V s poukazom na ust. § 87 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej tiež „OSP“).

4. Vo vyjadrení z 26. októbra 2015 žalovaný navyše s poukazom na ust. § 9 ods. 7 zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

5. V doplnujúcom vyjadrení zo 14. marca 2016 žalovaný predložil bankové transakcie, z ktorých má vyplývať, že žalovaný ako fyzická osoba nepodnikateľ použil finančné prostriedky na splácanie jeho záväzkov, ktoré mu vznikli zo zmluvy o splátkovom úvere zo 6. júna 2008 uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Slovenská sporiteľňa, a.s. listom z 27. augusta 2012 oznámila žalovanému, že pristupuje k výkonu záložného práva, nakoľko žalovaný nesplácal úver riadne a včas a jeho záväzok voči Slovenskej sporiteľni, a.s. (ďalej tiež „SLSP, a.s.“) predstavoval sumu 13.736,76 eura. Žalobca poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere č. 185366-71405 z 15. januára 2014 (ďalej tiež „zmluva o úvere“) sumu 2.000 eur a z poskytnutého úveru žalobca uhrádzal splátky zo zmluvy o splátkovom úvere zo 6. júna 2008.

6. Žalovaný bol na základe dožiadania 29. septembra 2016 vypočutý Okresným súdom Trebišov. Na výsluchu uviedol, že 20. januára 2014 mu bolo vyplatených 2.000 eur na bankový účet vo VÚB, dňa 21. januára 2014 bolo z predmetného účtu vybraných 1.700 eur žalovaným, a v ten istý deň žalovaný vykonal úhradu 600 eur v prospech Slovenskej sporiteľne za účelom uhradenia splátky úveru na bývanie na č. zmluvy 055 29 67 447. Dňa 14. marca 2014 žalovaný uhradil 500 eur a 27. mája 2014 uhradil 2 x 300 eur obdobne v prospech Slovenskej sporiteľne. Mal za to, že finančné prostriedky boli použité nie na podnikateľské účely, ale osobnú spotrebu, za účelom úhrady splátok úveru na bývanie, kde mal žalovaný nedoplatok a hrozila mu dražba nehnuteľnosti. Ďalej mal za to, že obchodný zástupca žalobcu postupoval s hrubou nedbanlivosťou a v rozpore s odbornou starostlivosťou, keď automaticky predložil žalovanému formulár zmluvy, ktorým vylúčil aplikáciu zákona č. 129/2010 Z. z. Týmto konaním sa obchodný zástupca žalobcu dopustil aj nekalej obchodnej praxe. S podanou žalobou nesúhlasil a navrhol zmenkový platobný rozkaz zrušiť. Zmluvu o úvere považoval za spotrebiteľský úver vzhľadom k účelu, na ktorý použil finančné prostriedky, pričom poukázal na to, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.

7. Podaním zo 14. septembra 2016 zobral žalobca žalobu späť v časti zmenkovej sumy vo výške 2.079 eur, 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy od 7. apríla 2015 do zaplatenia a v časti zmenkovej odmeny vo výške 6,93 eura. Tiež doplnil, že zmenková suma 3.474,90 eura predstavuje súčet zostávajúcich neuhradených splátok a z neuhradenej zmluvnej pokuty podľa článku 12 ods. 1 zmluvy o úvere. Žalovaný z celkového počtu 42 splátok uhradil 9 splátok. Neuhradil tak 33 splátok, čo predstavuje sumu 3.267 eur.

8. Žalovaný v podaní zo 14. októbra 2016 opätovne zdôraznil spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere. Tvrdil, že pri podpise zmluvy vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby a samotnú zmluvu nevyplňoval on, ale pracovník žalobcu a žalovaný ju iba podpísal. Navrhol vypočuť svedkyňu L. K., obchodnú zástupkyňu žalobcu, ktorá v mene žalobcu uzavrela zmluvu o úvere k objasneniu spôsobu uzatvárania zmlúv s klientmi.

9. Vo vyjadrení k výzve súdu z 23. marca 2021 žalovaný netrval na námietke miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava V a ďalej v podstate zopakoval svoju argumentáciu z predchádzajúcich vyjadrení.

10. Žalobca vo vyjadrení z 10. apríla 2022 uviedol, že v danom prípade ide o záväzkový vzťah - zmluvu o úvere, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom, žalovaným ako dlžníkom. Je nesporné, že predmetný záväzkový vzťah bol vzťahom medzi podnikateľskými subjektmi, keďže žalovaný vystupoval v pozícii podnikateľa. Je to zrejme z jeho identifikácie v samotnej zmluve (IČO, zápis v živnostenskom

registri) a z účelu poskytnutia úveru podľa bodu 1.1 zmluvy. Taktiež zo žiadosti o poskytnutie úveru z 31. decembra 2013 vyplýva, že žiadateľom bol žalovaný ako podnikateľský subjekt, pričom účelom čerpania úveru bol uvedený ako „prevádzkový“. Akékoľvek námietky žalovaného, ktoré smerujú k posúdeniu kauzálneho vzťahu ako vzťahu spotrebiteľského, sú v rozpore s deklarovaným prejavom vôle v čase uzavretia zmluvy a ním podpísanými, resp. predloženými dokumentmi (listinnými dôkazmi). Pretože dlžník a spoludlžníci neplnili peňažné záväzky (splátky) zo zmluvy riadne a včas, ako to vyplýva z priloženého prehľadu splácania (karty klienta), žalobca pristúpil k vyplneniu blankozmenky vystavenej na základe článku 5 zmluvy. Vyplnenie zmenky sa uskutočnilo v súlade s bodom 5.3 a 5.4 zmluvy, pričom zmenková suma 5.553,90 eura zahŕňala zostávajúcu výšku úveru (v sume 3.267 eur s tým, že okamžitá splatnosť nastala podľa bodu 12.3 zmluvy) a výšku zmluvných pokút (v sume 207,90 eura a 2.079 eur podľa bodu 12.1 a 12.4 zmluvy). Vyplnená zmenka obsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti, bola vystavcom riadne podpísaná.

11. Rozsudkom zo 14. apríla 2022, č. k. 3CbZm/404/2015-263, Okresný súd Bratislava V výrokom I. zmenkový platobný rozkaz z 18. augusta 2015, č.k. 3CbZm/404/2015-10, v časti zmenkovej sumy 2.079,- eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 2.079,- eur od 7. apríla 2015 do zaplatenia a zmenkovej odmeny 6,93 eura zrušil a konanie zastavil, výrokom II. uvedený zmenkový platobný rozkaz v prevyšujúcej časti zrušil a výrokom III. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania o námietkach v rozsahu 100%.

12. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave, uznesením z 25. januára 2024, č. k. 1CoZm/12/2022-300, vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Bratislava V vo výroku II. a III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní vyhodnotiť a vysporiadať sa s postavením žalovaného ako fyzickej osoby podnikateľa, či žalovaný ako fyzická osoba podnikateľ vystupoval pri uzatváraní zmluvy o úvere ako spotrebiteľ, pri zohľadnení predloženého dôkazu - výpovede p. L. K. a až následne ustáliť, či zmenkový prejav žalovaného je neplatný v zmysle čl. III § 3a zákona č. 191/1950 Zb. Zákon zmenkový a šekový (ďalej len „ZZŠ“) alebo v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, resp. či je zmenkový prejav žalovaného platný a je daný dôvod na korekciu zmluvného úroku s ohľadom na prípadný rozpor s dobrými mravmi.

13. Konanie, pôvodne vedené na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3CbZm/404/2015, je od 1. júna 2023 vedené na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B5-3CbZm/404/2015.

14. Vzhľadom k tomu, že výrok I. rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo 14. apríla 2022, č. k. 3CbZm/404/2015-263, nadobudol právoplatnosť, predmetom sporu po vrátení veci súdu prvej inštancie ostalo posúdenie dôvodnosti námietok žalovaného proti zmenkovému platobnému rozkazu v časti zmenkovej sumy 3.474,90 eura s príslušenstvom. Na opätovné prejednanie námietok v rozsahu, v ktorom bol rozsudok odvolacím súdom zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd nariadil pojednávanie. Žalobca, žalovaný a ani ich zástupcovia sa pojednávania nezúčastnili, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

15. Súd opätovne oboznámil s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise: zmenka, zmluva o revolvingovom úvere č. 185366-71405, splátkový kalendár k zmluve o revolvingovom úvere č. 185366-71405, zápisnica o výsluchu žalovaného na OS Trebišov, výpisy z účtu SLSP, a.s., potvrdenie o zrealizovaní transakcie VÚB, a.s., zmluva o splátkovom úvere č. 0552967447 SLSP, a.s., upomienka, pokus o zmier pred začatím súdneho konania, e-mail z č.l. 97, písomné odpovede svedkyne L. K. z 9. apríla 2019, oznámenie o výkone záložného práva SLSP, a.s., e-mail z č.l. 180, oznam o možnosti plnenia pohľadávky SLSP, a.s., žiadosť o úver z 31. decembra 2013, osvedčenie o živnostenskom oprávnení, karta klienta.

16. Z prvopisu zmenky súd zistil, že žalovaný vystavil v Michalovciach 15. januára 2014 na rad žalobcu vlastnú zmenku s doložkou „bez protestu“, na sumu 5.553,90 eura, splatnú 6. apríla 2014 v ČSOB, a.s., pobočka Námestie SNP 28, Bratislava. Na zmenke je uvedené číslo zmluvy: 185366-71405. Zo zmenky vyplýva, že na nej boli predtlačené údaje o mieste plnenia, vystaviteľovi zmenky a o remitentovi. Údaj o mieste a dátume vystavenia, dátume splatnosti a zmenkovej sume boli doplnené perom. Na rubovej strane zmenky sa nenachádza indosament a ani žiaden iný údaj.

17. Zmenka obsahuje všetky náležitosti predpísané v čl. I. § 75 ZZŠ pre vlastnú zmenku. Jej prvopisom žalobca preukázal, že je riadny majiteľ a má právo postihom žiadať zmenkovú sumu, ak zmenka nebola zaplatená, šesťpercentné úroky od dňa splatnosti a odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy (čl. I. § 48 ods. 1 ZZŠ). Na tom základe súd vydal zmenkový platobný rozkaz, ktorým o jeho návrhu rozhodol. Podaním námietok sa zmenkový platobný rozkaz nezrušil, v ďalšom konaní súd už len posudzuje, či je obrana žalovaného, vyjadrená v námietkach, dôvodná a či ním tvrdené a preukázané skutočnosti spôsobili úplný alebo čiastočný zánik povinnosti poskytnúť žalobcovi plnenie zo zmenky.

18. Po oboznámení sa s námietkami predloženými žalovaným, súd dospel k záveru, že tieto námietky sú v celom rozsahu dôvodné a zmenkový platobný rozkaz je potrebné zrušiť.

19. Na základe čl. I. § 17 ods. 2 a čl. III. § 3a ZZŠ, bol súd ex offo povinný skúmať, či zaviazanosť žalovaného zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a prihliadať na skutočnosti odôvodňujúce kauzálne námietky. Medzi stranami nebolo sporné, že príčinným vzťahom zmenky je zmluva o úvere, ktorú žalobca v postavení veriteľa uzavrel 15. januára 2014 so žalovaným ako dlžníkom. V záhlaví zmluvy je žalovaný označený IČO-m, sídlom, obchodným názvom a sú tam uvedené údaje zo živnostenského registra Obvodného úradu Trebišov, v ktorom bol žalovaný zapísaný. Podpísaním zmluvy žalovaný potvrdil, že úver v dohodnutej výške veriteľ poskytuje dlžníkovi na výkon podnikateľskej činnosti.

20. Len samotná skutočnosť, že žalovaný má postavenie podnikateľa, neznamená, že v každom záväzkovom vzťahu, ktorého účastníkom sa stane, musí mať nevyhnutne postavenie podnikateľa. Aj fyzická osoba podnikateľ môže byť spotrebiteľom, ak jej veriteľ ponúkne alebo poskytne úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (viď § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o úvere). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 20. januára 2005 č. C-464/01, podľa ktorého pri hodnotení, či podnikateľ konal pri uzatváraní zmluvy ako spotrebiteľ, treba brať do úvahy, či sa osoba, ktorá sa dovoľáva postavenia spotrebiteľa, správala tak, že u druhého účastníka zmluvy mohla oprávnenne vzbudiť dojem, že koná na podnikateľské účely. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že uzavretiu zmluvy o úvere predchádzal e-mail žalovaného adresovaný žalobcovi, z ktorého vyplýva, že vo veľmi blízkej dobe potrebuje finančné prostriedky na zaplatenie hypotekárneho úveru od Slovenskej sporiteľne, a.s. Z uvedeného e-mailu teda vyplýva potreba žalovaného získať finančné prostriedky na osobnú potrebu a nie na výkon podnikateľskej činnosti. Podľa bodov 1.1. a 2.1. zmluvy o revolvingovom úvere žalobca poskytol žalovanému úver na iný účel, než o aký prejavil záujem. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, že nebolo preukázané, že e-mail sa dostal do dispozície žalobcu, súd poukazuje na to, že tento bol adresovaný na e-mailovú adresu žalobcu, pričom z výpovede svedkyne L. K., ako obchodnej zástupkyne, ktorá úver dojednávala so žalovaným, vyplýva, že od žalobcu mala vedomosť, že žalovaný má záujem o poskytnutie úveru, teda žalobca musel mať podnet zo strany žalovaného, ktorým prejavil záujem o úver. Súdu sa preto tvrdenie žalobcu o tom, že nie je preukázané, že predmetný e-mail bol v jeho dispozícii, javí ako nepravdepodobné, pričom žalobca nepreukázal, žeby ho žalovaný kontaktoval iným spôsobom. Súd teda nemal preukázané, na základe akého iného podnetu než e-mailu, sa žalobca dozvedel o záujme žalovaného o poskytnutie úveru. Pritom samotná skutočnosť, že obchodná zástupkyňa žalobcu o tomto e-maili nemala vedomosť je v zásade irelevantná, keďže o ňom mal vedomosť žalobca, na ktorého e-mailovú adresu mu žalovaný zaslal žiadosť o poskytnutie úveru. Z uvedeného preto možno vyvodiť jednoznačný záver o tom, že žalovaný žalobcu žiadal o poskytnutie úveru za účelom vyplatenia hypotekárneho úveru od Slovenskej sporiteľne, a.s., teda na osobnú potrebu a nie na podnikateľské účely. Preto žalovaný nemohol u žalobcu pri uzatváraní zmluvy o úvere vzbudiť dojem, že úver potrebuje na podnikateľské účely. Pokiaľ žalobca tvrdil, že podnikateľský charakter zmluvného vzťahu vyplynul z predzmluvných vzťahov medzi žalobcom a žalovaným, čo podľa neho preukazujú skutočnosti plynúce zo žiadosti o úver a zmluvy o revolvingovom úvere, súd sa s týmto tvrdením nestotožňuje, keďže v danom prípade nie je podstatným pre rozhodnutie to, či v žiadosti o poskytnutie úveru a v zmluve o revolvingovom úvere je uvedený podnikateľský účel čerpania úveru, ale o to, či je tento údaj pravdivý a či bolo skutočnou vôľou oboch strán uzavrieť zmluvu obchodnú, a nie zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že skutočnou vôľou žalovaného bolo uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o čom mal žalobca nepochybne vedomosť z e-mailu, ktorý mu žalobca pred uzatvorením zmluvy o úvere zaslal. V spore tak nebolo preukázané tvrdenie žalobcu o podnikateľskom charaktere predmetnej zmluvy o úvere, ktorá bola zabezpečená zmenkou uplatnenou v žalobe.

21. Ustanovenie prvej vety § 9 ods. 7 zákona č. 129/2010 Z. z. zakazuje veriteľovi predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona. Zákon za takéto konanie považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnie do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Žalobca, napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že žalovaný mienil úver čerpať na splatenie iného úveru, uviedol v bode 1.1. zmluvy o revolvingovom úvere, že mu peňažné prostriedky poskytuje na výkon podnikateľskej činnosti. Tým vedome vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, a keďže nepreukázal, že nemal úmysel obísť zákon o spotrebiteľských úveroch, zmluva o revolvingovom úvere sa v zmysle poslednej vety § 9 ods. 7 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

22. V článku 5 zmluvy o úvere sa jej účastníci dohodli na zabezpečení pohľadávok veriteľa zo zmluvy blankozmenkou, ktorú dlžník v deň podpisu vystaví a odovzdá veriteľovi. Súčasne si dojednali podmienky, za ktorých bude veriteľ oprávnený chýbajúce údaje doplniť a zmenku použiť na uspokojenie svojich pohľadávok.

23. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z., v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom. Zmenkové prejavy urobené v rozpore so zákazom použitia zmenky na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy sú podľa čl. III. § 3a ZZŠ neplatné. Zmenkový prejav žalovaného je neplatný, nakoľko zmenka bola vystavená v čase, kedy už zákon zmenku ako zabezpečenie v zmluvách o spotrebiteľských úveroch zakazoval a zmluvu o úvere treba považovať vzhľadom na všetky okolnosti, za ktorých bola uzavretá, za zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalovaný nie je neplatným zmenkovým prejavom viazaný a nemá povinnosť poskytnúť žalobcovi plnenie zo zmenky a preto súd zmenkový platobný rozkaz zrušil v zostávajúcej časti.

25. O nároku na náhradu trov konania o námietkach rozhodoval súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP. V časti zodpovedajúcej zmluvným sankciám, v ktorej vzal žalobca návrh späť bez odôvodnenia, v dôsledku čoho bol zmenkový platobný rozkaz zrušený a konanie zastavené výrokom I. rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo 14. apríla 2022, č. k. 3CbZm/404/2015-263, žalobca zaviniel zastavenie konania, a zároveň z dôvodu zrušenia zmenkového platobného rozkazu v prevyšujúcej časti možno pripísať procesný úspech žalovanému, a to v celom rozsahu. Žalovaný má preto voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania o námietkach v rozsahu 100%. Výrok II. tohto rozsudku v sebe zahŕňa aj nárok na náhradu trov pôvodného odvolacieho konania.

26. O výške trov konania bude na základe § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie, na Mestskom súde Bratislava III.

Odvolanie môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť odvolateľom podpísané.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú pod písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku.